

AS AUGAS DE BAÑO NA GALIZA

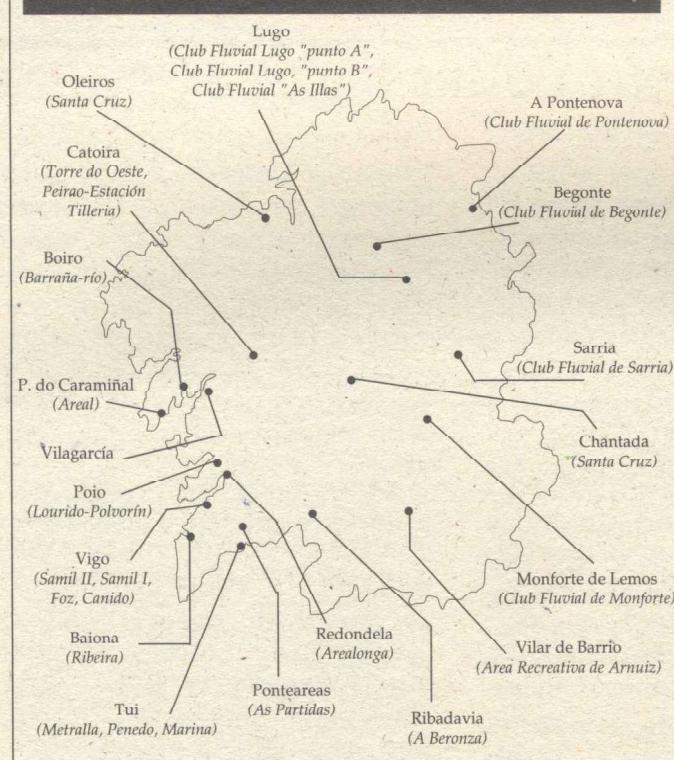
A Consellaria de Sanidade ven de facer público o resultado do Programa de Control e Vixiáncia Sanitaria das Zonas Naturais de Baño. Os resultados correspondense coa campaña de mostreos do ano pasado, xa que cada campaña comeza o 15 de maio e finaliza o 30 de setembro, polo que a deste ano ainda non rematou. En cada punto de mostreo (en total 245) toman-se mostras de auga cada 15 días e analisan-se diferentes parámetros microbiolóxicos, físico-químicos etc... o que vai determinar a cualidade das augas para o baño.

Segundo estes dados, das praias mariñas, 169 (o 69%) son óptimas para o baño, 63 (26%) son boas, e 13 (5%) son malas. Chama a atención a mala calidade das augas fluviais, das que só 11 (17%) teñen calificación de óptima, 36 boas (56%) e 17 malas (27%), o que denota o péssimo estado no que se atopan algúns dos nosos ríos.

Se comparamos estes datos cos do ano 1992 e anteriores, vemos que as condicións praticamente non variaron, o que nos indica que pouco ou nada se ten feito para correxir os puntos negros das nosas costas e ríos. Así no ano 1992 había 163 praias en condicións óptimas, 63 coa calificación de boas, e 19 malas; e encanto ás praias fluviais 11 eran óptimas, 32 boas, e 17 malas.

Un aspecto que lle resta obxectividade aos resultados destes programas de control como indicativos da calidade sanitárua das augas é o feito de que se valoran un número elevado de factores, entre os que pesan mais a limpeza aparente e superficial das praias, ou a existéncia de determinados servizos de luxo. Desta forma, a calidade sanitaria das augas pode ser mala, e de feito é, en muitas das praias que contan coa bandeira azul.

Praias onde a Consellería de Sanidade aconsella non bañarse

VERTIDOS E URBANIZACIÓN CONTRA O RÍO MIÑO

Un río era nos antigos manuais de xeografía apenas pouco mais que un accidente xeográfico caracterizado nos mapas por un nome e unha liña de cor azul. Hoxe a día ten cambiado a conciencia dos manuais, mais nada delo parece ter-se reflexado o contido dos nosos governantes. Ben poucos destes son os que, ao pensar nun río, ven algo mais que un caudal de auga para arrastar os resíduos ou un entorno envaidábel para privatizar a favor dos amigos. Isto é precisamente o que ocorre co río Miño ao seu paso por Lugo, a só uns 70 quilómetros do cauce desde o seu afloramento na Serra do Pedregal, en Meira.

En efecto, referindo-nos á contaminación, parece incomprensible que nunha conca sen ningún núcleo industrial, a auga do Miño chegue a Lugo inservible para a potabilización (legalmente inservible) e tamén para o baño. Se hai dous anos eramos tachados de irresponsables cando denunciábamos o estado do río, hoxe as mesmas autoridades sanitarias se ven obrigadas a restrinxir as zonas de baño. Así de grave é o estado do Miño, sen que polo de agora, nada saibamos, non xa de aplicar un Plan de Saneamiento, senón siquera de facer cumplir a normativa actual sobre vertidos ao río.

Se o grado de contaminación da auga do río é alarmante non menos o son os proxectos consumados para urbanizar as beiras do río, até o punto de as beiras que tradicionalmente se utilizaban para o baño estaren xa totalmente privatizadas: se dun lado se empezou cun club fluvial hoxe convertido en área de servicios só para asociados, do outro lado temos unha área de servicios da Diputación Provincial totalmente valada, a área comercial de Continente, o campo de fútbol, e... agora o Recinto Feiral. É dizer, unha concentración de actividade comercial e de coches que vai contribuir a deteriorar ainda máis o Miño.

En resumo, unha contaminación e uns proxectos de urbanización que ben merecen unha manifestación como a que ten convocada a Plataforma pola Defensa do Miño para o próximo 25 de setembro. Desde o compromiso destas páginas facemos un chamamento a que cantos gostamos da natureza e dos ríos acompañemos ese dia en lugos a los amigos da Plataforma do Miño.